ADV. L. 8026/2.

- 1 -
Traduction
Coordination (2)

KONINKRIJK BELGIE. ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 10e juli 1962 door de Minister van Sociale Voorzorg verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "betreffende de toepassing van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders op de door een arbeidsovereenkomst voor binnenschippers verbonden werknemers en werkgevers", zoals het door de Minister op 17 juli 1962 gewijzigd werd, heeft de 17e juli 1962 het volgend advies gegeven :

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Prévoyance sociale, le 10 juillet 1962, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "relatif à l'application de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, aux travailleurs et employeurs liés par un contrat d'engagement pour le service des bâtiments de navigation intérieure", ainsi qu'il a été amendé par le Ministre le 17 juillet 1962, a donné le 17 juillet 1962 l'avis suivant :

Het ontwerp strekt ertoe, bijzondere voorschriften aangaande de toepassing van de maatschappelijke zekerheid op binnenschippers vast te stellen. Het gaat hierbij te werk deels door het invoeren van nieuwe regelen, deels door het overnemen van regelen van het koninklijk besluit van 9 november 1959.

Aan de Bijzondere Verrekenkas voor kinderbijslag der ondernemingen voor binnenscheepvaart worden bepaalde taken toevertrouwd. Nu bepaalt artikel 31, twaalfde en dertiende lid, van de geordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, ingevoegd bij de besluitwet van 28 februari 1947, het volgende :

"De Koning zal de bevoegdheid van de speciale compensatiekassen voor kinderbijslag, zoals ze voortvloeit uit deze wet, kunnen uitbreiden tot andere opdrachten binnen de perken van de wetgeving op de maatschappelijke zekerheid der werknemers.

Hij zal voorafgaandelijk hun raad van beheer raadplegen".

Uit de aanhef blijkt niet dat de raad van beheer van genoemde Bijzondere Verrekenkas om advies is gevraagd over de nieuwe opdracht waarmede het ontwerp in artikel 4, tweede lid, deze Verrekenkas buiten de sector kinderbijslag wil belasten, met name het sturen van de door de Rijkskas voor jaarlijks verlof opgestelde machtiging entot betaling aan de werknemers. Volgens de gemachtigde ambtenaar werd de raad van beheer van genoemde Verrekenkas over het ontwerp geraadpleegd. De aanhef zou melding moeten maken van het advies van de raad van beheer van de Bijzondere Verrekenkas.

\+

\+ \+ /

Het ontwerp vermeld als rechtsgrond artikel 2, § 2, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, zoals vastgesteld bij de wet van 14 juli 1961, luidend als volgt :

"De Koning kan voor de werknemers en werkgevers die verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst voor land-, tuin- en bosbouwarbeiders, ... een arbeidsovereenkomst voor zeevissers of een arbeidsovereenkomst voor binnenschippers,bijzondere voorschriften uitvaardigen, waarbij van sommige bepalingen van deze besluitwet wordt afgeweken wegens de bijzondere aard van die overeenkomsten of wegens de gebruiken en gewoonten der betrokken beroepen".

Volgens de gemachtigde ambtenaar is de verantwoording voor de regelen,vervat in artikel 2 van het ontwerp,te vinden in de omstandigheid dat de werkgever verplicht is de last van de uitbetaling van een loon te dragen wanneer het schip zijn reis niet kan voortzetten wegens overmacht, hetgeen zich doorgaans in het buitenland voordoet. Het bepaalde in artikel 2 van het ontwerp dat ten voordele van de werkgever afwijkt van de bepalingen van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de berekening van de werkgeversbijdragen, wordt dus gerechtvaardigd door de bijzondere aard van de arbeidsovereenkomst voor binnenschippers.

\+

\+ \+

Bij artikel 3, eerste lid, moet worden opgemerkt dat de vermelding van het koninklijk besluit van 27 oktober 1958 onder de besluiten die het besluit van

de Regent van 16 januari 1945 hebben gewijzigd, verkeerd is, aangezien hierbij in dit laatste geen wijziging wordt gebracht maar wel in de autonome bepalingen van het koninklijk besluit van 30 september 1958. Ook moet worden aangestipt dat de wijziging, aangebracht in de artikelen 22 en 23 van het besluit van de Regent van 16 januari 1945 bij koninklijk besluit van 14 februari 1961, nog niet toepasselijk is, aangezien laatstgenoemd besluit nog niet in werking is getreden.

+

+ +

Artikel 5, derde lid, is volkomen overbodig : het is slechts de herinnering van het gemeen recht inzake aansprakelijkheid, neergelegd in de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

+

+ +

Artikel 6 van het geamendeerde ontwerp voorziet in de algehele opheffing van het koninklijk besluit van 9 november 1959. Ten opzichte van de vroegere tekst wordt dus afgezien van de opheffing van het ministerieel besluit van 19 juli 1955. Volgens de verklaringen van de gemachtigde ambtenaar is de Regering voornemens dit ministerieel besluit verder toe te passen. Opdat zij daartoe bij machte zou zijn, is het evenwel vereist, artikel 6 van het koninklijk besluit van 9 november 1959 verder te laten bestaan, aangezien bij opheffing van dit laatste de rechtsgrond voor de verdere toepassing van bedoeld ministerieel besluit zou komen te vervallen. Dit artikel luidt inderdaad als volgt : "Ten einde de

/

administratiekosten te dekken, welke voortvloeien uit de toepassing van dit besluit, is de Bijzondere Verrekenkas voor gezinsvergoedingen der ondernemingen voor binnenscheepvaart, gemachtigd van de aangesloten werkgevers een aanvullende bijdrage te vorderen, waarvan het bedrag bepaald wordt door de Minister van Sociale Voorzorg op advies van het bestuurscomité van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid en van de beheerraad van de betrokken Kas".

De opheffing van het koninklijk besluit van 9 november 1959, vervat in artikel 6 van het ontwerp, mag dus niet slaan op dit gehele besluit.

Meteen vervalt de reden waarom het ontwerp opgevat is als een volledig autonoom besluit, dat het vroeger besluit betreffende dezelfde materie in zijn geheel vervangt. Het ware dan ook aangewezen, het ontwerp zo om te werken dat enkel die bepalingen welke wijzigingen brengen aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 november 1959, behouden worden en in dit laatste besluit worden opgenomen, opdat de ganse materie in één zelfde koninklijk besluit blijft geregeld. Gelet op de korte tijd waarover hij heeft kunnen beschikken, is het de Raad van State niet mogelijk een tekst voor te stellen.

\+

\+ \+

In verband met de terugwerking welke bij het voorlaatste artikel aan het ontwerp gegeven wordt, moet voorbehoud worden gemaakt voor het geval de lasten, bepaald in het ontwerp zwaarder mochten blijken dan die welke krachtens de opgeheven bepalingen op de werkgevers rusten.

---

Le projet a pour objet d'édicter des prescriptions spéciales en matière d'application du régime de la sécurité sociale aux bateliers; à cet effet, il instaure des règles nouvelles d'une part, et reprend certaines règles de l'arrêté royal du 9 novembre 1959,d'autre part.

Il confie des tâches bien déterminées à la Caisse spéciale de compensation pour allocations familiales des entreprises de batellerie. Or, l'article 31, alinéas 12 et 13, des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, inséré par l'arrêté-loi du 28 février 1947, dispose :

"Le Roi pourra étendre la compétence des caisses spéciales de compensation pour allocations familiales, telle qu'elle découle de la présente loi, à d'autres missions, dans les limites de la législation sur la sécurité sociale des travailleurs.

Il prendra, au préalable, l'avis de leur conseil d'administration".

Il n'appert pas du préambule que l'avis du conseil d'administration de ladite caisse spéciale de compensation ait été recueilli sur la mission nouvelle, étrangère au secteur des allocations familiales, dont le projet entend charger la caisse dans son article 4, alinéa 2, à savoir : la transmission aux travailleurs des autorisations de paiement du pécule de vacances établies par la caisse nationale de vacances annuelles. D'après le fonctionnaire délégué, le conseil d'administration de la caisse de compensation précitée aurait été consulté. L'avis de ce conseil d'administration devrait, partant, être mentionné dans le préambule.

\+

\+ \+

Le projet invoque comme fondement légal l'article 2, § 2, de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, tel qu'il est établi par la loi du 14 juillet 1961 et qui porte :

"Pour les travailleurs et employeurs qui sont liés par un contrat de travail agricole, horticole ou forestier, ... un contrat d'engagement pour la pêche maritime ou un contrat d'engagement pour le service de bâtiments de navigation intérieure, le Roi peut édicter des prescriptions spéciales dérogeant à certaines des dispositions du présent arrêté-loi en raison des particularités génériques de ces contrats ou des us et coutumes des professions en cause".

Selon le fonctionnaire délégué les règles prévues à l'article 2 du projet sont motivées par l'obligation , pour l'employeur, de supporter la charge d'un salaire lorsque le navire ne peut poursuivre sa route pour des motifs de force majeure, ce qui arrive généralement à l'étranger. Les dispositions de l'article 2 du projet qui dérogent, en faveur de l'employeur, aux dispositions de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 relatives au calcul des cotisations patronales sont donc justifiées par les particularités génériques du contrat d'engagement pour le service de bâtiments de navigation intérieure.

\+

\+ \+

Au sujet de l'article 3, alinéa 1er, il convient d'observer que la mention de l'arrêté royal du 27 octobre 1958 au nombre des arrêtés modificatifs de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945 devrait être supprimée,

les modifications apportées par ledit arrêté royal n'affectant que les seules dispositions autonomes de l'arrêté royal du 30 septembre 1958. D'autre part, il importe de relever que la modification, apportée aux articles 22 et 23 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945 par l'arrêté royal du 14 février 1961, n'est pas encore applicable, ce dernier arrêté n'étant pas encore entré en vigueur.

\+

\+ +

L'article 5, alinéa 3, est superflu, n'étant qu'un simple rappel des règles de droit commun en matière de responsabilité, énoncées aux articles 1382 et suivants du Code civil.

\+

\+ +

L'article 6 du projet amendé prévoit l'abrogation intégrale de l'arrêté royal du 9 novembre 1959 et se distingue, dès lors, du texte primitif en ce qu'il renonce à l'abrogation de l'arrêté ministériel du 19 juillet 1955. Selon les précisions fournies par le fonctionnaire délégué, le Gouvernement se propose de continuer à appliquer cet arrêté ministériel. Afin de lui permettre de ce faire, il est toutefois indispensable de maintenir en vigueur l'article 6 de l'arrêté royal du 9 novembre 1959, puisque, dans le cas contraire, l'application de l'arrêté ministériel précité serait, à l'avenir, dépourvue de fondement légal. Le susdit article 6 est, en effet, conçu en ces termes: "Afin de couvrir les frais d'administration résultant de l'application du présent arrêté, la Caisse spéciale de compensation pour allocations

De kamer was samengesteld uit

| | | | |
|---|---|---|---|
| de Heren : | F. LEPAGE, | raadsheer van State, | voorzitter |
| Messieurs : | | conseiller d'Etat, | président |
| | H. BUCH, | raadsheren van State, | |
| | G. VAN BUNNEN, | conseillers d'Etat, | |
| Mevrouw : | J. DE KOSTER, | adjunct-griffier, | griffier |
| Madame : | | greffier adjoint, | greffier. |

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. O. DE LEYE, substituut.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. DE KOSTER.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. G. VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M. O. DE LEYE, substitut.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.